

■ ■ عَيْنَ الْأَصْحَاحِ وَالْأَدْقَ فِي الْأَجْوِبَةِ لِلتَّرْجُمَةِ أَوْ التَّعْرِيبِ أَوْ الْمَفْهُومِ (٢٦ - ٣٣)

۲۶- « لَمَّا سَمِعْنَا أَشْعَارَ هَؤُلَاءِ الشُّعْرَاءِ حَوْلَ فَضِيلَةِ الْأُمِّ شَجَعْنَا هُمْ عَلَى الْإِنْشَادِ أَكْثَرَ فَاكْثَرَ! »:

- ۱) چون شعرهای شاعران را دربارهٔ فضیلت مادر شنیدیم ایشان را بر سروده‌های بیشتری تحسین کردیم!
- ۲) وقتی اشعار این شعرا را راجع به فضیلت مادر شنیدیم آنها را بر سرودن بیشتر و بیشتر تشویق کردیم!
- ۳) هنگامی که سرودهٔ شاعران را در مورد برتری مادر گوش کردیم آنان را بخاطر سرودن بیشتر تشویق نمودیم!
- ۴) آنگاه که سروده‌های این شعرا را پیرامون برتری مادر گوش دادیم آنان را بر سرآیدن بیش از پیش تحسین نمودیم!

۲۷- « يَجِبُ أَنْ نَتَمَسَّكَ بِأَهْلِ الْقُرْآنِ، فَهَمَّ الَّذِينَ لَا يُعَارِضُونَ الدِّينَ وَلَا يَخْتَلِفُونَ فِيهِ! »:

- ۱) تمسک ما باید به اهل قرآنی باشد که دین با آنها معارضه نمی‌کند و بر سر آن اختلاف ندارند!
- ۲) مستمسک ما باید یاوران قرآن باشند، همانها که با دین مخالفتی نمی‌کنند و در آن اختلافی ندارند!
- ۳) برماست که به اهل قرآن تمسک بجوئیم، چه آنها هستند که نه با دین مخالفت می‌کنند و نه در آن اختلاف پیدا می‌کنند!
- ۴) ما باید به افراد شایسته در قرآن متوسل شویم که نه دین را برای نمایش عرضه می‌کنند و نه اختلافی را در آن مطرح می‌کنند!

۲۸- « كَيْفَ تَتَفَاخَرُ بِالْمَالِ وَالْأَهْلِينَ، وَ مَا هُمْ إِلَّا وَدَائِعَ لَا بَدَّ مِنْ أَنْنَا سَنَتْرُكُهُمْ غَدًا أَوْ بَعْدَ غَدًا! »:

- ۱) به چه سبب بر مال و فرزندان خود افتخار می‌کنی، در حالیکه امروز یا فردا این ودایع را باید ترک گفت!
- ۲) چگونه است که فقط به مال و فرزندان افتخار می‌کنی، و حال اینکه آنها امانتهایی هستند که امروز یا فردا ترکشان خواهیم گفت!
- ۳) چگونه بخاطر مال و خانواده فخر می‌فروشی، و حال اینکه آنها فقط ودیعه‌هایی هستند که فردا یا پس فردا ناچار آنها را ترک خواهیم کرد!
- ۴) به چه علت بسبب مال و خانواده‌ات فخر فروشی می‌کنی، در حالیکه اینها امانتهایی هستند که فردا یا پس فردا ناچار ما را ترک خواهند کرد!

۲۹- عَيْنَ الْخَطَا:

- ۱) لِأَشْكَ أَنْ صَمَتَ الْمُؤْمِنِ عَنِ حِكْمَةِ يَرَاهَا صَحِيحَةً! شَكِّي نَيْسَتْ كَمَا سَكُوتَ مُؤْمِنٍ مِنْ حِكْمَتِي أَسْتَ كَمَا أَنْ رَا صَحِيحٌ مِي دَانْد!
- ۲) يُعْتَبَرُ الْعِبَادُ الصَّالِحُونَ مِنْ مَفَاتِيحِ أَبْوَابِ الْهُدَى! بِنْدِگَانِ صَالِحٍ رَا كَلِيدِ دَرِهَائِ هِدَايَتِ بَشْمَارِ مِي آوَرِيْم!
- ۳) عَلِمْتُ أَنَّ الْحَقَّ فِي الْأَغْلَبِ فِيمَا نُكْذِبُهُ! پِي بَرْدَمِ كَمَا حَقَّ غَالِبًا دَرِ چيزِي اَسْتِ كَمَا اِنْكَارِشِ مِي كَنِيْم!
- ۴) لَا تَقْبَلِ الرَّأْيَ الَّذِي لَا تُدْرِكُ عَمَقَهُ! اِنْدِيْشِهَائِي رَا كَمَا زَرْفَائِي اَنْ رَا دَرَكِ نَمِي كَنِي، قَبُولِ مَكْن!

۳۰- عَيْنَ الْخَطَا:

- ۱) مَنْ تَرَكَ الْحَسَدَ زَادَتْ مَحَبَّتُهُ عِنْدَ النَّاسِ! هَرْكَسِ حَسَادَتِ رَا تَرْكِ كَنْدِ مَحَبَّتِشِ دَرِ مِيَانِ مَرْدَمِ اَفْزُونِ مِي شُود!
- ۲) مَنْ لَا يَبْصُرُ عَيْبَ أَعْمَالِهِ يَشْتَغَلُ بَعِيْبٍ غَيْرِهِ! كَسِي كَمَا نَقْصِ اَعْمَالِ خُودِ رَا نَمِي بِيْنْدِ بَهِ عَيْبِ دِيْگَرَانِ مَشْغُولِ مِي شُود!
- ۳) مَنْ يَنْسَى خَطِيئَتَهُ يَعْذَرُ عَيْبَ النَّاسِ عَظِيْمًا! كَسِي كَمَا خَطَائِي خُودِ رَا فَرَامُوشِ كَنْدِ خَطَائِي دِيْگَرَانِ بَرَايِشِ بَزْرَگِ مِي شُود!
- ۴) مَنْ تَفَكَّرَ فِي الْأُمُورِ فَيُصْبِحُ ذَا شَأْنٍ عَظِيْمٍ عِنْدَ النَّاسِ! هَرْكَسِ دَرِ كَارِهَائِ بِيْنْدِيْشِدِ، دَرِ مِيَانِ مَرْدَمِ دَارَائِي جَايْگَاهِ وَالَايِي مِي شُود!

۳۱- « إنَّ الأحمق يُصيب بحمقه أعظمَ من فجور الفاجر! ». عین الأقرب في المفهوم:

(۱) يا عجباً ... هل تظنّ أنّ حمق الجاهل أقلّ ضرراً من فسق الفجرة!

(۲) لا تَسْتَشِر الأحمق في أموركَ لأنّه يجعلك في زمرة الفاجرين!

(۳) أعظم الناس حُماً من يجعل زمام أموره بأيدي الفجرة!

(۴) إن اتَّخذنا الإنسان الفاجر الأحمق خليلاً، فإننا نعدّ مثله!

۳۲- « آیا تاکنون به این مسأله فکر کرده‌ای که رنگ زیبای اتاق تو سبب آرامش انسان می‌شود! ». عین الصحيح:

(۱) أ تفكّر إلى هذه المسألة أنّ اللون الجميل لغرفتك يسبّب السكون للإنسان!

(۲) هل كنت تفكّر إلى هذه المسألة أنّ لون غرفتك الجميل هو يسبّب الهدوء للفرد!

(۳) هل فكّرت إلى الآن لهذه المسألة أنّ لون غرفتك الجميلة هو يسبّب السكون للفرد!

(۴) هل فكّرت إلى الآن عن هذه المسألة بأنّ لون غرفتك الجميل يسبّب السكينة للإنسان!

۳۳- « در آغاز به نظرت می‌رسد که راه سختی پیش روی تو است، ولی وقتی آن را طی کردی می‌فهمی که آن راه سخت را

سريع پیموده‌ای! »:

(۱) في الأوّل ترى أمامك طريقاً صعباً، و عندما تجاوزت عنه تفهم أنّك قطعت الطريق الصعب بسرعة!

(۲) في البدء بدا لك أنّك تواجه طريقاً صعباً، و لماّ تجاوزت ذلك الطريق بصعوبة فهمت أنّك قد قضيتَه مسرعاً!

(۳) في البداية يبدو لك أنّ أمامك طريقاً صعباً، ولكنك لماّ قطعتَه تفهم أنّك قد عبرت ذلك الطريق الصعب سريعاً!

(۴) في ابتداء الأعمال تواجه طريقاً صعباً في ظنّك، فتجاوزته، و في النهاية تفهم أنّك عبرت ذلك الطريق سريعاً!

■ ■ اقرأ النصّ التّالي بدقّة ثمّ أجب عن الأسئلة (۳۴ - ۴۲) بما يناسب النصّ:

عنكبوت الماء من أعجب الكائنات الحيّة في عمليّة تنفّسه! فهو لا يستطيع تنفس الأوكسجين المذاب في الماء كما تفعل الأسماك، فيقوم بصنع مكان كرويّ من الموادّ التي تبني بها العناكب بيتها، حيث لا ينفذ منه الماء. ثمّ يُثبّته بين الأغصان المائيّة بمهارة و سرعة، بعد ذلك يصعد إلى السطح حتّى يحمل حبابات الماء هابطاً بها بسرعة، فيضعها في شبكته، و هكذا تتكرّر العمليّة مئات المرّات حتّى يمتلئ بيته بالهواء، فيدخل فيه بطريقة عجيبة و سرعة فائقة. ثمّ يُعلّق البيت عليه و يعيش بالهدوء و الراحة إلى أن ينتهي الأوكسجين فتتكرّر العمليّة ثانية!

۳۴- عین الصحيح:

(۱) العناكب تبني بيوتها بمساعدة بعضها بعضاً!

(۲) هذا النوع من العنكبوت لايقدر أن يعيش دائماً خارج الماء!

(۳) الموادّ التي تستعملها هذه العناكب لبناء البيت يختلف بعضها عن بعض!

(۴) لا تقدر الأسماك - مثل العناكب - أن تتنفس الأوكسجين المذاب في الماء!

۳۵- ما هي فائدة حبابات الماء؟:

(۱) بها ينزل العنكبوت إلى بيته.

(۲) بها يصعد العنكبوت إلى السطح.

(۳) فيها الأوكسجين المذاب.

(۴) فيها ما يساعد العنكبوت على التنفّس.

۳۶- لماذا يجب على العنكبوت أن يهبط بسرعة بعد مجيئه إلى سطح الماء؟:

(۱) لفقدان الهواء على سطح الماء!

(۲) حتّى لا يموت!

(۳) حتّى لا يزول حباب الماء!

(۴) لبناء بيته بسرعة!

۳۷- لماذا يجب على العنكبوت أن يبني بيته بصورة لاينفذ منه الماء؟:

- (۱) لأنه حينئذ لا يقدر أن يتنفس!
 (۲) حتى لا يُجبر أن يكرّر بناء بيته ثانية!
 (۳) لأنّ الماء يهدم بيته و يقلعه!
 (۴) حتى لا يدخل فيه الهواء المناسب للتنفس!

■ عین الصحيح في التشكيل (۳۸ و ۳۹)

۳۸- « هو لا يستطيع تنفس الاوكسجين المذاب في الماء كما تفعل الأسماك فيقوم بصنع مكان كروي»:

- (۱) تَنْفَسَ - الْمُدَابِ - الْأَسْمَاكُ - مَكَانٍ
 (۲) الْمُدَابَ - الْمَاءِ - يَقُومُ - صُنْعٍ
 (۳) يَسْتَطِيعُ - تَنْفَسَ - تَفْعَلُ - يَقُومُ
 (۴) الْمَاءِ - تَفْعَلُ - الْأَسْمَاكُ - كُرْوِيٍّ

۳۹- « تتكرّر العمليّة مئات المرات حتى يمتلئ بيته بالهواء فيدخل فيه بطريقة عجيبة»:

- (۱) الْمَرَاتِ - يَمْتَلِئُ - بَيْتٌ - يَدْخُلُ
 (۲) يَمْتَلِئُ - بَيْتٌ - طَرِيقَةً - عَجِيبَةً
 (۳) الْعَمَلِيَّةُ - مِائَاتٍ - الْمَرَاتِ - بَيْتٌ
 (۴) مِائَاتٍ - يَمْتَلِئُ - الْهَوَاءِ - طَرِيقَةً

■ عین الصحيح في الإعراب و التحليل الصرفي (۴۰ - ۴۲)

۴۰- « يُثَبَّتْ »:

(۱) للغائب - مزيد ثلاثي من باب تفعيل - متعدّد - مبني للمعلوم / فعل مرفوع، و فاعله ضمير «هو» المستتر،
 و الجملة فعلية

(۲) مزيد ثلاثي بزيادة حرفين من باب تفعّل - متعدّد - مبني للمعلوم / فعل مرفوع، و فاعله ضمير مستتر،
 و الجملة فعلية

(۳) فعل مضارع - مزيد ثلاثي - صحيح و مضاعف - مبني للمعلوم - معرب / فعل و فاعله ضمير مستتر،
 و الجملة فعلية و حالية

(۴) مضارع - للغائب - صحيح - متعدّد - مبني للمجهول - معرب / فعل و نائب فاعله ضمير «ه» البارز،
 و الجملة فعلية و حالية

۴۱- « تتكرّر »:

(۱) فعل مضارع - للغائبة - مزيد ثلاثي من باب تفعيل - صحيح و مضاعف - معرب / فعل مرفوع و فاعله
 «العملية» و الجملة فعلية و خبر مقدم

(۲) للغائبة - مزيد ثلاثي بزيادة حرفين من باب تفعّل - صحيح و مضاعف - لازم - مبني للمعلوم / فعل
 مرفوع، و فاعله «العملية» و الجملة فعلية

(۳) مزيد ثلاثي بزيادة حرف واحد من باب تفعيل - متعدّد - مبني للمعلوم / فعل و فاعله ضمير «هي»
 المستتر، و الجملة فعلية و حالية

(۴) فعل ماضٍ - للمخاطب - مضاعف - لازم - مبني للمعلوم - معرب / فعل و فاعله ضمير «أنت»
 المستتر، و الجملة فعلية

-۴۲ « حبابات »:

- ۱) جامد - معرفّ بالإضافة - معرب - منصرف / مفعول فيه و منصوب بالكسرة
- ۲) جمع سالم للمؤنث - مشتق و صفة مشبّهة - معرفّ بالإضافة / مفعول به و منصوب
- ۳) اسم - جمع سالم للمؤنث - جامد - معرفّ بالإضافة / مفعول به و منصوب بالكسرة
- ۴) جمع سالم للمؤنث - مشتق و صفة مشبّهة - معرب - منصرف / مفعول به و منصوب

■ ■ عین المناسب في الجواب عن الأسئلة التالية (۴۳ - ۵۰)

-۴۳ عین ما فيه الممنوع من الصرف أكثر:

- ۱) علينا أن نزيّن أنفسنا بأحسن مكارم الأخلاق!
- ۲) هناك في مساجد طهران مكاتب وهي أحسن في نوعها!
- ۳) كتبت مريم تمريناتها قبل بدء المراسيم!
- ۴) تعلّمت من مصاعب الدنيا أحسن الدروس لحياتي!

-۴۴ عین المعتل منصوباً بفتحة ظاهرة:

- ۱) من اتقى ربّه حقاً، فإنّه لا ينهى عن شيء إلا أن يمنع منه نفسه أوّلاً!
- ۲) من يؤمن بالله إيماناً حسناً، فإنّه يعفو في حالة القدرة و ينفق في حالة الغناء!
- ۳) العبد الصّالح لا يمشي على الأرض مرحباً، فهو يعلم أنّه لا يستطيع أن يخرق الجبال طولاً!
- ۴) الإنسان لن يستغني عن الآخرين و إن كان ذا ثروة عظيمة، فإنّه على أيّ حال يحتاج إلى الناس!

-۴۵ عین «مَنْ» نكرة:

- ۱) لا تعتمدنّ على من لا يستطيع أن يُنجي نفسه من المهلكة!
- ۲) إنّما ينتفع بالتّجارب من يعتبر منها و يجعلها نصب أعينه!
- ۳) إنّما يجني ثمرات العمل في الشّيب من سبق في زرعه عند الشّباب!
- ۴) طلعت الشمس و ظهر الصّبح، ولكن من يدري هل يتّصل هذا الصّبح بليته!

-۴۶ عین الماضي ليس في محلّ جزم:

- ۱) من دعاك و تكلمت معه و أعطاك الكتاب مسؤول عن المكتبة!
- ۲) إن كانت لك أفكار عالية فانشرها بين الآخرين!
- ۳) إن تواضعت لمن يعلمك عظمت شأنك!
- ۴) ما مرّ في قلبك جرى على لسانك!

-۴۷ عین العدد يحتاج إلى رفع الإبهام:

- ۱) قال معلّمنا: سأمتحنكم للمرّة الثالثة امتحاناً مهمّاً،
- ۲) ولا أخصّص لأجوبتكم إلا ثلاثاً لا بدّ أن تهتمّوا بها،
- ۳) و أجعل لنظم كتابتكم درجتين اثنتين،
- ۴) و أعطيكم درجة ثانية لارتبط بالأجوبة، وهي مقدار اعتمادي عليكم!

٤٨- عَيْن «لا» غير عاملة:

- (١) اعلم أنك لا تحصل على النجاح دون اجتهاد!
 (٢) لاشك في أنّ هواء البحر هذه الأيام هائج بشدة!
 (٣) لاتعش في حياتك كالذي يأمر الناس بالبخل!
 (٤) ذهبنا إلى شارع لاحانوت فيه فلذلك لم نشتر شيئاً!

٤٩- عَيْن صاحب الحال مرفوعاً:

- (١) يعيش هؤلاء الطلبة متوكّلين على ربّهم دائماً!
 (٢) رأيت أكثر الطلاب مختلفين في الأذواق!
 (٣) شاهدنا في سفرنا تلك القرى القديمة جميلة!
 (٤) هذه حكم قد قرأناها في الأمثال القديمة متشابهة!

٥٠- عَيْن المستثنى يختلف إعرابه عن الباقي:

- (١) لم ينجح في الامتحان إلا من كان أكثر اجتهاداً!
 (٢) لم يدع المؤمن لقضاء حاجاته إلا الله تعالى!
 (٣) لم يأت إلى هذه الحفلة إلا بعض الطلبة!
 (٤) لم يؤدّ واجباته إلا الذي كان نشيطاً في أعماله!

۲۶- گزینه (۲)

در گزینه ۱ «هؤلاء» ترجمه نشده است. الإنشاد که مصدر است به صورت جمع معنا شده است و شَجَعْنَا نیز به معنای «تشویق کردیم» است.

در گزینه ۳ «أشعار» که جمع مکسر است به صورت مفرد معنا شده است و «هؤلاء» ترجمه نشده است. «بخاطر سرودن» ترجمه غلطی است.

در گزینه ۴ «شَجَعْنَا» غلط ترجمه شده است. (بیشتر و بیشتر برای ترجمه أكثر فأكثر بهتر و دقیق تر است)

۲۷- گزینه (۳)

در گزینه ۱ «القرآن» به صورت نکره ترجمه شده است و «دین» فاعل ترجمه شده است نه مفعول.

در گزینه ۲ «أهل» به یاوران قرآن ترجمه شده است.

در گزینه ۴ «لایعارضون» به معنای «معارضه و مخالفت نمی کنند» است نه «عرضه» بعلاوه واضح است که این گزینه ترجمه صحیح و دقیقی نیست.

۲۸- گزینه (۳)

در گزینه ۱ «به چه سبب» معنای صحیح «کیف» نیست و «خود» ترجمه زائد است. «وما هم إلیا ودائع»

ترجمه نشده است و ترجمه «غدا» به «امروز» اشتباه است.

در گزینه ۲ «فقط» ترجمه زائد است و ترجمه «غدا» به «امروز» اشتباه است. (حصر در ما هم إلیا الودائع

ترجمه نشده است.)

در گزینه ۴ «به چه علت» معنای صحیح «کیف» نیست. ضمیر در «خانواده ات» زائد است. (حصر در ما هم

إلیا الودائع ترجمه نشده است.) «ما را ترك خواهند کرد» غلط است بلکه «ما آنها را ترك خواهیم کرد»، یعنی در واقع جای فاعل و مفعول در ترجمه عوض شده است.

(به علاوه در گزینه ۱ و ۲ فرزندان ترجمه صحیح و دقیق الأهلین نیست)

۲۹- گزینه (۲)

در گزینه ۲ «یعتبر» مجهول است در نتیجه ترجمه آن به فعل معلوم غلط است.

۳۰- گزینه (۳)

در گزینه ۳ «خطاه دیگران برایش بزرگ می شود» غلط است بلکه معنای صحیح «عیب مردم را بزرگ می

شمرد است.»

۳۱- گزینه (۱)

مفهوم عبارت این است که حماقت، خسارت بیشتری نسبت به فسق و فجور به دنبال دارد و گزینه ۱ به این

معنا اشاره دارد. و گزینه های ۲ و ۳ و ۴ به استفاده نکردن و دوری از جاهل اشاره دارد.

۳۲- گزینه (۴)

در گزینه ۱ «تفکر» غلط است چون فعل مضارع است.

در گزینه ۲ کنت + تفکر (کان + فعل مضارع = ماضی استمراری) غلط است.

در گزینه ۳ الجمیلة با توجه به مؤنث بودنش صفت غرفة است حال آنکه در سوال صفت رنگ است.

(غالباً ماضی نقلی از قد + فعل ماضی ساخته می شود)

۳۳- گزینه (۳)

در گزینه ۱ «عندما» ترجمه صحیح «ولی» نیست. (عندما: هنگامی که)
 در گزینه ۲ «لَمَّا» ترجمه صحیح «ولی» نیست. (لَمَّا: هنگامی که)
 در گزینه ۴ «فَاء» ترجمه صحیح «ولی» نیست. (ف: پس) به علاوه «سخت» تعریب نشده است.

قبل از پاسخ گویی به سوالات متن به ترجمه آن دقت کنید.

عنكبوت آب در کار تنفسش از شگفت انگیزترین موجودات زنده است. چون او همانند ماهی ها نمی تواند اکسیژن محلول در آب را تنفس کند پس به ساخت مکان کروی از موادی که عنكبوت ها با آن خانه هایشان را می سازند می پردازد به گونه ای که آب در آن نفوذ نکند. سپس آن را بین شاخه های آبی با مهارت و سرعت ثابت می کند بعد از آن به سطح آب می رود تا حبابهای آب را به سرعت به پایین حمل کند پس آنها را در دام خود قرار می دهد و همچنان این کار را صدها بار تکرار می کند تا خانه اش از هوا پر شود پس به طور عجیب و سرعتی برتر داخل خانه اش می شود. سپس خانه بر او بسته می شود و او با آرامش و آرامش زندگی می کند تا اکسیژن تمام شود سپس این کار را برای بار دوم تکرار می کند.

۳۴- گزینه (۲)

گزینه ۱ در متن اشاره نشده است و خود عنكبوت ساخت خانه اش را انجام می دهد.

گزینه ۲ در متن این گونه اشاره شد: **ثُمَّ يُعَلِّقُ الْبَيْتَ عَلَيْهِ**

گزینه ۳ در متن اشاره نشده است.

گزینه ۴ غلط است چون ماهی می تواند اکسیژن محلول در آب را تنفس کند.

۳۵- گزینه (۴)

۳۶- گزینه (۳)

۳۷- گزینه (۱)

از آنجا که عنكبوت قادر به تنفس اکسیژن محلول در آب نیست پس گزینه ۱ صحیح است.

۳۸- گزینه (۱ و ۳)

در گزینه ۲ «المذاب» غلط است چون صفت است اعراب آن به تبعیت از موصوف یعنی «الاوکسیجن» مجرور است.

در گزینه ۴ «تُفَعَّلُ» غلط است چون فعل معلوم است (از معنا فهمیدیم که معلوم است چون به معنای انجام می دهد است نه انجام می شود) و فاعل آن «الأسماك» است.

ترکیب عبارت ← هو: مبتدا، لا يستطيع: فعل و فاعل آن تنفس، الاوکسیجن: مضاف الیه و مجرور، المذاب: مفعول به و منصوب، في الماء: جار و مجرور، جمله لا يستطيع...: خبر و مرفوع محلاً، كما تفعل(ك: حرف جر، ما: حرف مصدریه تفعل: فعل که با ما تاویل به مصدر می رود و مجرور کاف می شود) الأسماك: فاعل و مرفوع، ف: حرف عطف، يقوم: فعل و فاعل ضمیر مستتر هو، ب صنع: جار و مجرور، مکان: مضاف الیه و مجرور، کروي: صفت و مجرور به تبعیت از اعراب مکان

۳۹- گزینه (۲)

در گزینه ۱ «يَمْتَلِئُ» به فتح لام غلط است، چون عین الفعل در مضارع باب افتعال مکسور است.

در گزینه ۳ «بَيْتٌ» غلط است چون فاعل یمتلی است و باید مرفوع باشد.

در گزینه ۴ «مئات» چون جمع مؤنث سالم است و نقش این کلمه مفعول مطلق است اعراب نصب آن به کسره است (حتی بدون دانستن نقش کلمه، جمع مؤنث سالم اعراب نصب نمی گیرد و این مورد غلط است) و «طریقه» غلط است چون این کلمه نه اضافه شده است و نه ال دارد پس تنوین جر می گیرد. ترکیب عبارت ← تکرر: فعل و فعل آن العملیة، مئات: مفعول مطلق عددی، المرآت: مضاف الیه و مجرور، حتی: حرف جر یمتلی: فعل مضارع منصوب به آن مضمرة (یمتلی تاویل به مصدر می رود و مجرور به حرف جر حتی است به تقدیر: حتی امتلاء)، بیته: فاعل و ضمیر متصل «ه» مضاف الیه، بالهواء: جار و مجرور، یدخل: فعل و فاعل ضمیر مستتر هو، فیه: جار و مجرور، بطریقه: جار و مجرور، عجیبه: صفت طریقه و مجرور بالتبعیه.

۴۰- گزینه (۱)

در گزینه ۲ «باب تفعیل» غلط است.

در گزینه ۳ «مضاعف» غلط است چون ریشه کلمه ث - ب - ت است و نیز جمله فعلیه معطوف است نه حال. در گزینه ۴ «مجهول» غلط است در نتیجه نائب فاعل نیز غلط است و جمله فعلیه معطوف است نه حال.

۴۱- گزینه (۲)

در گزینه ۱ «باب تفعیل» غلط است و «خبر مقدم» نیز غلط است.

در گزینه ۳ «باب تفعیل و متعدی و جمله حالیه» غلط است.

در گزینه ۴ در گزینه ۴ «فعل ماضی و للمخاطب و فاعل ضمیر انت» غلط است.

۴۲- گزینه (۳)

در گزینه ۱ «مفعول فیه» غلط است.

در گزینه ۲ «مشتق و صفت مشبیه» غلط است.

در گزینه ۴ «مشتق و صفت مشبیه» غلط است.

۴۳- گزینه (۲)

در گزینه ۱ «أنفس و أحسن و مکارم» غیر منصرف است. (۳ غیر منصرف)

در گزینه ۲ «مسجد و طهران و مکاتب و أحسن» غیر منصرف است. (۴ غیر منصرف)

در گزینه ۳ «مریم و المراسیم» غیر منصرف است. (۲ غیر منصرف)

در گزینه ۴ «مصاعب و الدنيا و أحسن» غیر منصرف است. (۳ غیر منصرف)

۴۴- گزینه (۴)

تنها در گزینه ۴ عامل نصب مضارع بر فعل معتل وارد شده است.

۴۵- گزینه (۴)

در گزینه ۱ و ۲ و ۳ «مَنْ» اسم موصول است در نتیجه معرفه است، اما در گزینه ۴ «مَنْ» اسم استفهام است در نتیجه نکره است. (راه تشخیص مَنْ اسم موصول از مَنْ اسم استفهام معنا است که موصول معنای کسی که و استفهام معنای چه کسی می دهد.)

۴۶- گزینه (۱)

در گزینه ۱ «مَنْ» اسم موصول است نه اسم شرط در نتیجه فعل ماضی مجزوم نیست (راه تشخیص اسم موصول از اسم شرط علاوه بر معنا این است که جواب شرط باید جمله باشد چه جمله اسمیه یا فعلیه در حالی

که در اینجا مسؤول آمده که جمله نیست در نتیجه «مَنْ» اسم شرط نیست بلکه اسم موصول است و نقش آن مبتدا و خبر آن مسؤول است) در گزینه ۲ و ۳ و ۴ ادوات شرط آمده است. و در گزینه ۴ می بینیم که جواب شرط جمله فعلیه «جری» است.

۴۷- گزینه (۲)

در گزینه ۱ و ۳ و ۴ عدد صفت است و نیاز به رفع ابهام ندارد.

۴۸- گزینه (۱)

در گزینه ۱ «لا» نافی است در نتیجه غیر عامل است.
در گزینه ۲ «لا» نفی جنس است در نتیجه عامل نصب اسم خود است.
در گزینه ۳ «لا» ناهیه است و در نتیجه عامل جزم فعل خود است.
در گزینه ۴ «لا» نفی جنس است در نتیجه عامل نصب اسم خود است.

۴۹- گزینه (۱)

در گزینه ۱ «متوکِّلین» حال و صاحب حال آن «هُؤْلَاءَ» است که فاعل و مرفوع است.
در گزینه ۲ «مختلِّفین» حال و صاحب حال آن «الطلاب» است که مضاف الیه و مجرور است.
در گزینه ۳ «جمیلة» حال و صاحب حال آن «تلك» است که مفعول و منصوب است.
در گزینه ۴ «متشابهة» حال و صاحب حال آن «الأمثال» است که مجرور به حرف جر است.

۵۰- گزینه (۲)

در گزینه ۱ و ۳ و ۴ مستثنی فاعل و مرفوع است اما در گزینه ۲ «الله» مفعول است.